Ч. 112. Неділя 28 мая (10 червня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї невапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

Президент міністрів бар. Бек в своім поясненю сказав дальше:

Коли би переговори не довели до вдоволяючого успіху, а відносини змусили нас до самостійного поступованя, то зробимо то спокійно і з повагою, але також і з найбільшою рішучостию, тим більше, що розходить ся тут о найважнійші інтереси Австриї. Союзів економічних, котрі тревали сотки літ, не можна розвязати без діймаючої шкоди для обох сторін. Однакож такий зворот приспорив би передовсім Угорщині гіркого досьвіду, що реальна сила материяльних средств і економічного розвитку Австриї, з якої користала в спільности з нами, не дасть ся заступити нічим иньшим.

Правительство звертає ся длятого з просьбою до Палати, щоби в справі управильненя відносин до Угорщини як найкріпше єго підпирала без взгляду на то, чи переговори, які мають відбути ся, доведуть до успіху, чи може будемо змушені вибрати иньшу дорогу для оборони наших інтересів. Правительство же ручить за то, що приналежний парляментови вплив не буде нарушений і що нічо не буде порішене в сій справі без єго відомости.

Президент міністрів сказав дальше, що уважає за річ конечну, щоби Північна зелізниця була як найскорше удержавнена. Відтак зазначив конечність скорого залагодженя новелї промислової а приступаючи до справи реформи виборчої, сказав, що правительство знаходить ся в сій справі в положеню універзального спадкоємця і заявляє, що обнимає спадщину по двох правительствах без застереженя. Правительство рішило ся довести сю справу до кінця. Кличем єго єсть, що порозуміне в справі реформи виборчої мусить знайти ся. Правительство знає, в якім степени тота справа опанувала ціле наше житє політичне і як конче потрібне єсть скоре еі залагоджене. Правительство зробить все в цїли прискореня парляментарного залагодженя реформи. Наконець говорив ще бар. Бек о полагодженю национальних спорів та сказав, що правительство буде передовсім старати ся витворити такі відносини, серед котрих можна би завести переговори в сій справі. Наконець зазначив президент міністрів, що в теперішну пору найважнійша єдність правительства, парляменту і австрийских народів.

По бесіді президента міністрів розпочала ся ґенеральна дискусия над законом о таксах войскових. Мін. Шинайх просив палату о приняте закона, котрий містить в собі пільги і улекшеня для громад і кляс економічно слабших. В справі жаданої винагороди для родин резервістів, покликаних на вправи войскові, правительство не може нічого зробити зі взгляду на фінанси держави. — Міністер торговлї предложив угоду торговельну зі Швайцариєю. — Пильне внесенє ґр. Штернберґа в справі установленя державного бюра, котре би висилало з парляменту звіти до всіх ґазет, відкинено а відтак відбуло ся тайне засїданє в справі інтерпеляциї Всенїмця пос. Маліка що до конфіскати часописи „Jugend“. — На явнім опісля засїданю домагав ся пос. Шинерер, щоби комисия буджетова признала ся постійною, а відтак жадав, щоби скликано конституцийну комисию для справи цїсарских розпоряджень на основі §. 14. — На тім перервано наради.

На вчерашнім засїданю вела ся дальша дискусия над законом о таксах войскових. Пос. Біндер поставив внесенє, щоби надвишка доходів з такс войскових була призначена на запомоги для родин резервістів покликаних на вправи. Наконець залагодила палата закон о таксах войскових в другім і третім читаню а відтак приступила до наради над новелею промисловою. Ґенеральний референт пос. Малаховский виголосив довшу промову. В ґен. дискусиї промавляли ще

12)

Оповіданя тайного аґента.

(З анґлїйского — Артура Моррізона).

(Дальше).

Закликали молодого хлопця, що найняв ся був за помічника для моряків. Був то малий непотріб, що виглядав на досить хитрого і зухвалого.

— Уважай же добре, хлопче — відозвав ся Меррік до него — пригадай собі все добре і відповідай розумно тому панови, як буде тебе питати.

— Ти чей видів вчера, як на воді плавало богато куснів з розбитого корабля.

— А вжеж що видів.

— Щож ти найбільше видів?

— Найбільше плавали тоті деревляні решітки, що суть попад віконцями в корабли — більше майже нічого. Та ще й тепер плавають деякі.

— Ну так, та й я видів. А тепер же уважай добре. Чи не видів ти вчера якої такої решітки на воді, котра би виглядала зовсім инакше як другі? Тоті, що ще й тепер плавають, то не помальовані.

— Я видів якусь малу помальовану на біло, она все крутила ся коло передної щогли „Шкобара“.

— Чи знаєш на певно?

— Знаю на певно, бо то була лиш одна така.

— З тебе уважний хлопець. Наж тобі за то шілїнґа і уважай завсїгди так на все а заробиш ще не одного, заким постарієш ся. Тілько й всего, що я хотів знати.

Хлопець вийшов, а Ювіт сказав до Мерріка: Я гадаю, що можеш тепер зателеграфувати. Коли дадуть мені повновласть, то я може й відшукаю скринки з золотом — маю бодай надію. А тепер хотів би я піти до Льостелі. Туди лиш пів години дороги, але небавком вже змеркне ся. Треба зараз сідати на лодку...

Ледви що Ювіт станув на березі, як вже Брейзер прибіг до него: От і ви тут. Я хотів якраз поплисти до бичівника, бо маю важні новини! Атже я вам казав, що хотів з урядником від зелізниці вибрати ся на прохід. Та й зробив так, а відтак і зараз пігнав — хотів би я знати, що він собі думає о мені. Отже ми стрітили Нортона, того наставника, а урядник пізнав зараз, що то один з тих, що принесли були скринки. Після єго опису не сумніваю ся, що другий то був капітан. Я забрав ся дуже хитро до діла і довідав ся, що обі скринки вислано на адресу Менні'го до Льондону! Єго самого взяла цікавість і він заглянув до спису. Я гадаю, що того досить. Я їду тепер до Льондону — мені здає ся, що Мекрі їде нині вечером. Але не говоріть об тім.

Другий офіцир, що так ревно сповняв свій обовязок, побіг, не чекаючи на відповідь. Ювіт споглядав усьміхнений за ним і пустив ся відтак до Льостеллї.

* * *

На другий день около одинайцятої години одержав Меррік слідуючий лист, котрий приніс якийсь лодкар:

„Любий Мерріку!

Чи дали мені повновласть? Коли ні, то не труди ся, але коли би дали, то будь о другій годині в Льостелї і то при першім закруті коло господи „під куфою“. Прийдь яким возом, з одним або двома поліциянами — і з яким чоловіком з рискалем! Будемо викопувати трохи зеленої капусти. То новий шпорт.

Твій
Мартин Ювіт.

P. S. Не бери з собою нікого з корабля. Возьми з міста якого, що уміє обходити ся з рискалем“.

Меррік поплив зараз лодкою на беріг. Єго товариство на запитанє єго що до Ювіта лишило єму зовсім вільну руку. Двох поліциянів прийшло ся єму досить трудно роздобути, але віз і одного чоловіка з рискалем знайшов борзо. Так отже поїхали всі на означене місце.

Приїхали борше, як було назначено, але Ювіт вже їх дожидав. — То розумію, що значить бути точним, — сказав він — але чим скорше, тим ліпше. Я визначив тобі такий час, щоби ти міг як найскорше приїхати.

— Чи ти може вже маєш вкрадене золото? — спитав Меррік.

— Ні, ще не маю, але отсе маю. — Ювіт підніс в гору конець своєї палиці. З кінця виглядав острий, на пів цаля довгий свердличок, на котрім висів ще кусник білого дерева, мов би то свердлик ще не давно був уживаний.

пос. Бигайн і Кратохвіль а відтак дискусию перервано.

Під конець засїданя всенїмецкий пос. **Гофер** в інтерпеляциї до президента палати порушив справу посла Вілька а іменно процес, який відбув ся сими днями против о. Шпондра о обиду чести за то, що він написав о Вільку в якійсь ґазетї, що той украв в парляментї кілька тисячів куверт і паперів листових, що обікрав другого посла і т. и., а суд остаточно по переведеній розправі увільнив о. Шпондра а тим самим і признав вину Вілька. Пос. **Гофер** звернув ся длятого з запитанем до президента, чи він готов віднести ся до суду з завізванем, щоби суд зажадав виданя пос. Вілька. Віцепрезидент Кайзер відповів на то, що президия подумає над тою справою. — На тім засїданє перервано а слїдуюче назначено на второк.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — З Угорщини.— Значінє гостини цїсаря Вільгельма у Відни. — Подї в Росиї.

На вчерашнім засїданю комісиї для реформи виборчої предкладав пос. **Лехер**, щоби загальне число мандатів установити на 496 замість 495, а то длятого, що 1 мандат дістали Нїмцї з Країни. — Пос. ґр. Штірґкг предкладав, щоби при §. 6 радити після країв коронних над справою подїлу округів виборчих, а разом з тим над числом мандатів для поодиноких країв. — Пос. **Адлер** предкладав, щоби розпочати наради від Галичини, позаяк ще брак материялу що до Чех і щоби відтак радити над числом мандатів і подїлом на округи виборчі. — Пос. **Ончул** жадав, щоби голосувати над роздїлом мандатів на цїлі краї а в їх границях на поодинокі народности. Першу часть того внесеня відкинено 19 голосами против 18. В наслїдок того відпало голосованє над прочими внесенями посла Ончула і принято внесенє посла ґр. Штірґкга. В справі внесеня пос. Адлера заявив пос. Абрагамович, що треба поступати після порядку правительственної предлоги і розпочати від Дальмациї. — Внесенє пос. Адлера відкинено а так само відкинено і его предложенє, щоби слїдуюче засїданє комісиї відбуло ся в понедїлок. На внесенє пос. Пльоя ухвалено відбути слїдуюче засїданє ві второк о 5 год. по полуднї з порядком дневним: 1) вибір предсїдателя; — 2) специяльна дискусия над §. 6. Мінїстра Бінерта упрошено о як найскорше доставленє бракуючого материялу.

На вчерашнім засїданю угорскої палати послів пос. **Мадакович**, Хорват, вибраний на члена комісиї для ненарушимости посольскої, складав присягу по хорватски замість по мадярски, що обурило многих мадярских послів, котрі наробили богато крику. Коли-ж Мадакович виголосив послїдні слова присяги по мадярски, роздались грімкі оплески. На внесенє президента мінїстрів ухвалено, щоби палата підчас сесиї делеґацийної не вела зовсім мериторичних нарад а відбувала лиш засїданя, на котрих мають бути оголошувані і предкладані закони.

Нїмецка праса все ще розписує ся широко о значінью гостини нїмецкого цїсаря у Відни. Берлиньска інспірована праса а головно берлиньскі круги урядові старають ся надати сїй гостинї лиш чисто приватний характер. Секретар державний Чіршкі увіряє, що цїсар Вільгельм їздив до Відня лиш длятого, щоби зложити честь нашому монарсї, для котрого здавен-давна має глубоку і щиру прихильність. Ширший сьвіт однак видить в тій гостинї полїтичні цїли і підчас коли одні видять в ній дальше піддержуванє тридержавного союза, то другі доказують, що гостина мала иньші далеко важнїйші і близше обох монархів і їх держави обходячі справи на оцї. В Росиї, кажуть, лагодять ся важні подїї, котрі можуть під многими взглядами відбити ся некористно або й небезпечно на сусїдах, отже над тим треба було завчасу подумати і об'тім порадити ся, але умови під сим взглядом не зроблено нїякої.

Справа аґрарна так завернула всїм голови в Росиї, що настав справдешний хаос, в котрім великий страх і великі надії грають найбільшу ролю. Навіть найрадикальнїйші елементи приходять вже до переконаня, що перевести надїли земельні нинї не так легко, як то говорить ся. Ті, що проектують установлюванє громадских земель під управою громад, не видять того, що тим ставлять ґрунт лиш для будучої громадскої колотнечі і визиску, а маса селяньства живе знову надією, що небавком поліпшить ся его нещастна доля. — Пос. Аладін предкладає, щоби в цїлім краю установити льокальні комітети, тисячі малих дум, котрі би займили ся справою аґрарною. Дума передала на вчерашнім засїданю проект комісиї аґрарній а відтак засїданє закрито, слїдуюче нинї.

Новинки.

Львів, дня 9-го червня 1906.

— **Затвердженє вибору.** Є. В. Цїсар постановою з дня 26-го мая с. р. затвердив вибір Кароля Лемпковского, властителя більшої посїлости в Заславі, на маршалка ради повітової в Сяноцї.

— **З нотарияльних кругів.** П. Мінїстер судівництва переніс нотарів: Ант. Шіллера з Буська до Жовкви і Йос. Горницкого з Обертина до Буська та іменував нотарями нотарияльних кандидатів: Стан. Келяра в Тернополи для Обертина і Володисл. Бучиньского в Болшівцях для Болшовець.

— **Стипендиї.** На представленє заряду Ставропигійского інститута у Львові надало ц. к. Намістництво Єроп. Поляньскому і Яросл. Коломийцеви, слухачам прав в унїверситетї у Львові, кождому стипендию з фондациї ім. Кар. Глинецкої в квотї річ. 240 корон.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелярийного помічника при повітовім судї в Бурштинї, Матія Сиротюка, канцелїстом при повітовім судї в Снятинї.

— **Дрібні вісти.** Один з полїцийних аґентів арештував передвчера в Клепарові під Львовом Розалію Лазарску, за котрою були розписані стежні листи за злочин дїтоубийства. Лазарску замкнено поки-що в полїцийнім арештї. — В місцевости Гродзиско при розбираню одного дому найдено в земли півлітровий горнець повний срібних і золотих монет. Походять они з лїт 1546—1610 і суть по части польскі і угорскі.

— **Ювилей бережаньскої ґімназиї.** З Бережан доносять, що на ювилей тамошної ґімназиї прибуло около 300 осіб. Місто приняло сьвяточний вигляд. Прибувших гостий привитав на спільних сходинах дня 6 с. м. вечером бурмістр міста др. Щецель іменем міста, а нотар др. Рудницкий іменем комітету, що устроював з'їзд. Ученики ґімназиї устроїли в честь своїх старих товаришів похід зі смолоскипами. Дня 7 с. м. о 8-ій годинї рано зібрали ся всї гості, давні ученики бережаньскої ґімназиї в давнім будинку ґімназиї в ратуши, а звідтам пішли походом до костела, а опісля до церкви, де відправлено поминальні богослуженя за померших товаришів. По богослуженях відкрито дві таблицї: одну в честь поета Маркіяна Шашкевича, котрий був учеником бережаньскої ґімназиї, а другу на спомин ювилею. Опісля була академія, яку отворив Впреосв. архієпископ Теодорович, бувший вірменьский парох в Бережанах. З черги директор п. Фрончкевич начеркнув 100-

---

— Ну, щож то такого?

— Зажди. А тепер ходім дальше, я піду наперед. Справу небавком залагодимо, она була досить проста, але бо я мав і щастє. Пізнїйше все тобі розкажу.

Саме коло господи „під куфою" казав Ювіт станути і всї позлазили. Віжки замотали на якихсь штахетах а самі пішли пішки. Полїцияни ішли трохи подальше від них, щоби не звернути перед часом уваги. Пустились через село улицею, що ішла поза малими, брудними хатами, стоячими в противній сторонї від моря; перед кождою з них був малий городець з яриною. Ювіт підійшов аж до другого городця, відчинив низькі ворітця і вліз до середини а тамті другі за ним.

В городци росла майже сама капуста, котра, видко, досить добре тут удавала ся з виїмкою кількох, що дивним дивом стояли близько при купцї, а на котрих листє було зовсїм зівяле. Ювіт пустив ся до тої купки.

— Викопуйте отсї головки з корінєм — сказав він до чоловіка з рискалем — они вже зовсїм не здалі до нїчого; здає ся, що може шість цалів глубше знайдете щось иншого.

Чоловік той взяв ся копати, аж нараз під мягкою землею докопав ся чогось твердого. В тій хвили показала ся в дверох хати якась здоровенна, трохи нехарно виглядаюча женщина. З синцем під оком і хусткою на голові, в піднятій спідници і з мітлою в руцї виглядала она не конче повабно. В першій хвили аж нїби онїміла, побачивши, що якісь люди влїзли до города, а відтак кинулась з мітлою на них. Але Меррік вхопив єї за лікті і держав мов клїщами, а она заєдно кричала: Петре, Петре, ходи сюди; ходи сюди, Давиде, они тут!

Якась замащена дитина показала ся на порозї, а коли побачила чужих людий в городї, що держали тоту женщину, почала страшно верещати. Тимчасом видобули із землї дві деревляні скринки, кожда може на півтора стопи довга, запечатані і оббиті зелїзними обручами. Одна була вже трохи розбита а вiдломлений кусень дерева був вставлений назад в своє місце. Коли той кусник виймили, засьвітилось під ним золото.

Жінка все це верещала і боронила ся. Замащена дитина втекла назад а на порозї показав ся тепер якийсь розчіханий мужчина, лиш в сорочцї і штанах, що заспаний протирав собі очи. Він як непритомний дивив ся, що тут діє ся.

— Арештуйте того чоловіка! То один! — крикнув Ювіт. — Полїциян взяв ся так борзо до дїла, що той чоловік ще й не оглянув ся, та й ледви міг закляти, як вже мав ланцушки на руках.

Ювіт зайшов з другим полїцияном до хати. В обох долїшних комнатках не було нїкого. Они вилїзли по кількох розгойданих ступенях на гору і там застали в першій комнатї якогось чоловіка, що спав твердо. — То другий — сказав Ювіт. — І тому мошенникови наложили кайданки, заким він ще пробудив ся.

Відшукане золото зложили на віз, місцевий полїциян приніс свої власні ланцушки для тої „дами з мітлою" і так перейшла через Льостеллю процесия, якої там ще нїхто не видав.

— А тепер — відозвав ся Ювіт, звертаючись до Мерріка — мусимо ще казати зловити твого приятеля — зараз, як то він називає ся — Ґуллена, що виміряював діру в кораблї. Він чей на кораблї?

— Що, Ґуллена? — крикнув Меррік. — Ґуллена? Ну, мій Боже, він вчера вечером вийшов на беріг і доси ще не вернув. Чей же не скажеш, що він...

— А вжеж, що він — сказав на то Ювіт — а ти дав єму втечи...

(Дальше буде).

лїтну історию бережаньскої гімназиї, почім відчитано ювілейний акт, написаний в польскій, рускій і латиньскій мові. Дальше промовляв проф. львівского університету др. Дуниковский, проф. Масляк з Бучача по руски, проф. Чернецкий зі Львова і два ученики з Бережан. Кр. інспектор, радник п. Ів. Левицкий зложив з'їздови желаня від краєвої ради шкільної, а проф. др. Кадий від львівского університету. Вечером відбув ся обід, на якім були між иншими: епископ др. Хомишин, о. крил. Фациевич, повітовий маршалок п. Трачевский. Участники з'їзду вислали до цїсаря вірнопідданчу телеграму.

— **Товариство вакацийних осель** на засїданю з дня 28-го мая ухвалило більше число дївчаток вислати на лїтний побут до Милованя як року минувшого. Ся висилка вимагає і збільшеня видатків, з причини потреби справленя інвентаря. Позаяк доходи товариства обмежають ся лиш на жертвах прихильників бідної шкільної дїтвори, то-ж звертаємось з щирою просьбою до Всїх Добродїїв, котрим фізичне та моральне здоровле підростаючого поколїня лежить на серци. Жертвуйте нам хочби найменшу лепту, а Господь нагородить се сторицею. Спішіть з датками, щоб можна справдї задумане число, 34 дївчаток сего року вислати. Ласкаві датки просимо надсилати на адресу: Ольга Бачиньска, ул. Куркова ч. 4.

— **Цїна мяса у Львові** дійшла в послїдних часах просто до небувалої висоти, а маґістрат глядить на то рівнодушно і бездїльно, немов би населене міста складало ся з самих богачів. Одна з польских газет доносить, що супротив того засновує ся у Львові приватна спілка зі значнїйшим капіталом в цїли довозу американьского мяса на Гамбурґ.

— **Цїкавий процес о відшкодоване.** В Парижи відбув ся дня 6-го с. м. перед адміністрацийним трибуналом незвичайний процес против паризкої громади. Вдова Скаріятіно зажадала від міста Парижа відшкодованя в квотї 160.000 франків за смерть свого мужа померлого на тиф Приписує она ту недугу і смерть мужа тому, що вода до питя була заражена доплившом води з ріки Ар. Адміністрацийний трибунал засудив місто на відшкодоване в квотї 50.000 франків.

— **Загальні збори філії „Просьвіти"** в Стрию відбудуть ся дня 19. червня 1906 т. є. ві второк о год. 11 перед полуднем в салї „Народного Дому" з отсим порядком: 1) Отворене зборів і звіт уступаючого Видїлу; 2) Реферати: а) О піднесеню економічнім народа — реф. п. А. Гарасевич, б) Закон о покриваню дахів — реф. др. Олесницкий, в) Значіне сучасної доби в історії народу українського — реф. др. А. Чайковский; 3) Вибір нового Видїлу; 4) Внесеня членів; 5) Оглянене фабрики дахівок. Того самого дня відправить ся в міскій церкві парохіяльній торжественне богослужене о год. 10 рано.

— **Любовна драма.** З Ріки доносять: Служниця тутешного арґентиньского конзуля, Леона Кремечка, називцем Антонія Пранкович, облила оногди свого судженого вітриолем, з мести за те, що звів еї, обіцюючи оженити ся з нею. Коли еї арештовано, допустила ся самоубийчого замаху, напивши ся сїркової кислоти. Тяжко хору перевезено до шпиталя. Лїкарі не мають надії удержати еї при житю.

— **Страшна месть.** В Шарльоттенбурзї під Берлином 16-лїтна нянька Фріда Шіц пімстила ся за виповіджене їй служби з причини крадежи в той спосіб, що отруїла 3-місячного синка свого службодавця, машиніста Гебмана. Местна дївчина призпала ся до вини, але не показувала ніякого жалю.

— **Самоубийство.** В Перемишли допустив ся самоубийчого замаху Антін Дїлай, бувший писар в Мостисках, вистрїливши в себе два рази з револьвера. Причиною замаху була недостача заняття і нещастна любов. Стан тяжко раненого уважають безвихідним.

† **Помер:** Евген Колодій, студент медицини, дня 5 с. м., в Воли миговій, лїского повіта.

— **Товариство „Просьвіта"** подає до відома Сьвітлим шкільним Радам, і Впов. сьвященикам, катехитам, учителям і родичам, що при зближаючих ся іспитах в народних школах можна купити книжки накладу товариства, гарно переплетені, призволені краєвою Радою шкільною на нагороди для учеників, в канцеляриї товариства, Ринок ч. 10, або в книгарнї Наукового Тов-а ім. Шевченка у Львові, Театральна улиця, ч. 1, по слїдуючій цїні:

Фінляндия і Сахара 44 с. — Жите св. о. Николая 40 с. — Пасїка 70 с. — Про лучбу ґрунтів або комасацию 80 с. — Спартак, провідник римских ґлядіяторів 90 с. — Гетманьскі свати 50 с. — На послухане до Відня 40 с. — Оферма 40 с. — Від чого вмерла Меланя 40 с. — В глухім кутї 40 с. — Сотні роковини народного письменьства Руси-України 52 с. — Дещо про молоко 40 с. — Фармазони і поезиї Ю. Федьковича 60 с. — Горить 60 с. — Як чоловік боре ся з природою 90 с. — Під морскими хвилями 40 с. — Кілька рад і перестерог для хлїборобів 45 с. — Про обірник і иньші навози 60 с. — Історія України-Руси (з образками) 30 с. — Молитвенник народний в звичайній оправі 60 с. — Молитвенник народний в лучшій оправі 80 с. — Велик. молитвенник „Хвалите Господа з небес" в оправі полотняній з футералом 1·80 с. — Великий молитвенник в оправі шкіряній з футералом 2·40 с.

Телеґрами.

Відень 9 червня. Нинї відбуло ся перше засїдане австрийскої Делеґациї. Міністер справ заграничних відкриваючи засїдане, попросив на предсїдателя бар. Спенса яко найстаршого віком. Опісля вибрано президентом кн. Фердинанда Лобковича 53 голосами на 54 голосуючих. Віцепрезидентом вибрано дра Сільвестра 27 голосами, 25 голосів одержав пос. Абрагамович.

Будапешт 9 червня. Угорска палата послів відбула нинї коротке формальне засїдане; о реченци слїдуючого повідомить предсїдатель послів письменно.

Відень 9 червня. До „Politik" доносять в кореспонденциї з Петербурга з добре поінформованого жерела, що там зачувати, що димісия міністерства Горемикіна єсть довершеним фактом. В правительственних кругах чутка та не знаходить заперечення а радше потверджене.

Петербург 9 червня. Як „Рєч" доносить, наміряє правительство відступити зі своїх посїлостий 4 міліони десятин (десятина 1·89 австр. морґа — Ред.) землї відповідної під управу і півтретя міліона десятин лїса. Крім того властителї приватних маєтностий зложили правительству оферту на продаж $3^1/_2$ міліона десятин. Ті землї мають бути розпарцельовані і відступлені селянам за посередництвом селяньского банку.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові** дня 8 червня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·10 до 8·20; жито 5·40 до 5·60; овес 7·60 до 7·80; ячмінь пашний 6·50 до 6·70; ячмінь броварний 0·— до 0·—; ріпак —·— до —·—; льнянка —·— до —·—; горох до варення 8·— до 9·50; вика 0·— до 0·—; бобик 0·— до 0·—; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона —·— до —·—; конюшина біла —·— до —·—; конюшина шведска —·— до —·—; тимотка —·— до —·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

Найлїпшою зі всїх є „CERES“ SPEISE FETT!

(Омаста до страв „Церес“) дуже добрий товщ для печива, смаженя і вареня.

Витворюванє підлягає хемічній контролі концесіонованого мінїстерством внутрішних справ заведеня для досліду споживних средств, **Wien IX. Spitalgasse 31.**

Купуючі омасту для страв „Ceres“ мають право віддати товар безплатно для досліду в тім заведеню.

Правдивий Роскопф з подвійного золота
Savonnet-Anker-Remontoir

суть найновійші Роскопф-годинники. Ті годинники мають знаменитий під ґваранцією верк, суть криті подвійно з трома дуже сильними з double-золота ковертами з пружиновою накривкою. Золото double есть подібне до правдивого золота і свою подібність до золота нїколи не тратить. Годинники ті через свою величаву окрасу викликують подив і не дадуть ся розріжнити від правдивих золотих.

Цїна 5 злр.

До того відповідний ланцушок з double-золота злр. 1·50. — До кождого годинника долучає ся 3-лїтна письменна ґарантия. — Висилка за післяплатою.

JOSEF SPIERING Wien, I., Postgasse 2.

Товариство взаїмного кредиту

„ДНЇСТЕР“

стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою у Львові, Ринок ч. 10, дім „Просьвіти“.

Платить **4% від вкладок:** приймає і виплачує вкладки кождого дня, крім недїль і сьвят.

Удїляє позички на 6% на гіпотеку або за порукою; дає більші позички парцелянтам на купно землї; сплату гіпотечних позичок розкладає до 15 лїт; при 30 ратах піврічних виносить рата на капітал і процент разом 5 кор. від 100 кор.

Позички можуть дістати тільки члени; яко член може приступити тільки член Товариства обезпеченъ „Днїстер“.

Дивіденда від удїлів členьских виносить все 6%.

Вкладки можуть вкладати також нечлени.

Стан фондів Тов. кредит. „Днїстер“ з днем 31-го грудня 1905:

Вкладки	**2,072.928 К**	**Фонд резервовий**	**30.208 К**
Позички удїлені	**2,842.615 К**		
Удїли членьскі	**162.127 К**	**Цїнні папери і льокациї**	**257.963 К**

З чистих зисків удїлив „Днїстер“ на церкви, бурси і инші добродійні цїли вже над 40.000 кор.

5 корон і більше денного зарібку 5 корон.

Товариство машин трикотових до роботи домашної пошукує осіб так мужчин як і женщин до робіт трикотів на нашій машинї. Проста і скора робота домова через цїлий рік. Наука приготовляюча непотрібна. Віддалєнє не має вплибу. Роботи продаємо.

Товариство машин трикотових до роботи домашної
ТОС. Г. BITTIK і Сп. Праґа, Петерсплац 7. I.—469.

Кредит особистий для урядників, офіцирів, учителїв і т. д. Самостійні товариства щадничо-позичкові урядників удїляють під найкористнїйшими услівями і на довголїтні сплати позички особисті. Адреси консорциї подає безплатно Zentralleitung des **Beamten-Vereines, Wien I., Wipplingerstrasse 25.**

Головна Агенция дневників і оголошень
Пасаж Гавсмана ч. 9,
принимає оголошеня до всїх дневників
і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).